

האומר פרק ששי גיטין

סג.

עין משפט נר מצוה

א א ב מיי פיו מהלכות גירושין הליכי סמוג עשין נ טוש"ע אה"ע סמוג קמ סעי' ט וע"ש:
 ח ג מיי ש טוש"ע שם סעי' ו:
 ט ד ה מיי שם ה"א טוש"ע שם סעי' ו:
 י ר מיי שם ה"א טוש"ע שם סעיף ח:

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר איפכא...
 בלל איפכא הוי מני למימר בשלמא אי איתמר משהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ דלדיבורא דידה קמין אללל משהו דבזיתמר איפכא איכא תרי גוויי (נקטיהו): רבי אומר בבוזין אמ רצה לחזור לא יחזור. דהולך כזי ואע"ג דצוקו פ"ק (לעיל דף יד:) סבר ר' יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך ללא כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה קבל לי גיטי קמיה דמילתא דלעתמא דהכי יהיב ליה:
 דקדמה
 הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה הכא טעין אמר רבא תא שמע וקמנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה ואמאי א והוא לאו שליח להולכה שוייה אלא אמרינן כיון שנתן עיניו כל היכי דמגרשה ה"ג כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקמן וגמר ונתן לה לי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל וזכי לה והתקבל לה רצה לחזור ימשיגע גט לידה מגורשת מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה ליהו גיטא שמעת מינה דאדיבורא דידה קא סמך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה הכא מי קאמר ליה הילך כמה ואשתך אמרה התקבל לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לה רצה לחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה רצה לחזור וזכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר רבא בבוזין אמ רצה לחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור מאי

בשלמא אי איתמר איפכא

בלל איפכא הוי מני למימר בשלמא אי איתמר משהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ דלדיבורא דידה קמין אללל משהו דבזיתמר איפכא איכא תרי גוויי (נקטיהו): רבי אומר בבוזין אמ רצה לחזור לא יחזור. דהולך כזי ואע"ג דצוקו פ"ק (לעיל דף יד:) סבר ר' יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך ללא כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה קבל לי גיטי קמיה דמילתא דלעתמא דהכי יהיב ליה:
 דקדמה

בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה וא"ר נתן אומר רבה בר אבוה אמר רב כיון שהגיע גט לידה מגורשת אלמא אדיבורא דידה הוא דקא סמך בא"ג לידה אדיבורא דידה קא סמך אלא הכא משום דעקרית שליח לשליחותיה לגמרי הוא דאמר שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא א"ר הונא בר חייא תא שמע האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור מעמא דרצה הא לא רצה הוי גט ואמאי הא בעל לאו בר שוייה שליח לקבלה הוא אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה

הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה הכא טעין אמר רבא תא שמע וקמנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה ואמאי א והוא לאו שליח להולכה שוייה אלא אמרינן כיון שנתן עיניו כל היכי דמגרשה ה"ג כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקמן וגמר ונתן לה לי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל וזכי לה והתקבל לה רצה לחזור ימשיגע גט לידה מגורשת מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה ליהו גיטא שמעת מינה דאדיבורא דידה קא סמך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה הכא מי קאמר ליה הילך כמה ואשתך אמרה התקבל לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לה רצה לחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה רצה לחזור וזכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר רבא בבוזין אמ רצה לחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור מאי

הוא אללל שלוחו לדידה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה אדם יודע שאין שליחות לקמן. ואין זה שליח לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה: וחסד מכל הלשונות הללו אמר לו: רצה לחזור יחזור. מפרשין לו ואלוהיך: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. וזי והתקבל דקמי קאי אשתך אמרה הבא קמיה ובתרייהו משיגיע גט לידה מגורשת ומיזתא דרב נתן מקבלה אקבלה דקמי הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יהיביה ניהליה צמורת קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיבי נמי לא שוייה וקמי דהוי מיהא שליח להולכה דכיון שנתן עיניו לגרשה כו' כדלעיל וכ"ש היכא דאמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו דלדיבורא סמך אללל צדעתה תלה ושויה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקמי וזי לה והתקבל לה קאי אהולכה אשתך אמרה הבא לי דאיבי נמי שליח לקבלה שוייה שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אס רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמי הולך ותן לה אשתך אמרה התקבל: מני גט לדידה. דשליח תיגרש דהא תרוייהו שליח לקבלה שוייה וקמי דידה סמך ואיכו א"ל אשתך אמרה הבא לי והא הימניה והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אמר דרב נתן איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא והוא אמר הילך כמה שאמרה והוא אמר רב נתן משיגיע גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דלדיבורא דשליח סמך: הכי השתא אשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוא אמר רב נתן משיגיע גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דלדיבורא דשליח סמך דהא קאמר רבא בבוזין אמ רצה לחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור מאי

הוא אללל שלוחו לדידה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה אדם יודע שאין שליחות לקמן. ואין זה שליח לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה: וחסד מכל הלשונות הללו אמר לו: רצה לחזור יחזור. מפרשין לו ואלוהיך: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. וזי והתקבל דקמי קאי אשתך אמרה הבא קמיה ובתרייהו משיגיע גט לידה מגורשת ומיזתא דרב נתן מקבלה אקבלה דקמי הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יהיביה ניהליה צמורת קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיבי נמי לא שוייה וקמי דהוי מיהא שליח להולכה דכיון שנתן עיניו לגרשה כו' כדלעיל וכ"ש היכא דאמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו דלדיבורא סמך אללל צדעתה תלה ושויה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקמי וזי לה והתקבל לה קאי אהולכה אשתך אמרה הבא לי דאיבי נמי שליח לקבלה שוייה שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אס רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמי הולך ותן לה אשתך אמרה התקבל: מני גט לדידה. דשליח תיגרש דהא תרוייהו שליח לקבלה שוייה וקמי דידה סמך ואיכו א"ל אשתך אמרה הבא לי והא הימניה והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אמר דרב נתן איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא והוא אמר הילך כמה שאמרה והוא אמר רב נתן משיגיע גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דלדיבורא דשליח סמך: הכי השתא אשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוא אמר רב נתן משיגיע גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דלדיבורא דשליח סמך דהא קאמר רבא בבוזין אמ רצה לחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור מאי

אבל אם אמרה לו התקבל לי גיטי והוא אמר לבעל אשתך אמרה לי הבא לי גיטי והוא אומר לו: הולך כמו שאמרת והגיע גט לידה מגורשת: ת"ר התקבל לי גיטי ואמר השליח לבעל אשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר לו הולך ותן לה או זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה אם רצה להחזיר יחזור וזכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה להחזיר לא יחזור. אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה להחזיר יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ופשטינן דהילך כזכי דמי.

פסקי רי"ד

אבל אם אמרה לו התקבל לי גיטי והוא אמר לבעל אשתך אמרה לי הבא לי גיטי והוא אומר לו: הולך כמו שאמרת והגיע גט לידה מגורשת: ת"ר התקבל לי גיטי ואמר השליח לבעל אשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר לו הולך ותן לה או זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה אם רצה להחזיר יחזור וזכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה להחזיר לא יחזור. אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה להחזיר יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ופשטינן דהילך כזכי דמי.

א"י ח"ד כמו שאמרה.

